

vrijdag 27 maart 2009

'Muskusrat in een bruin sausje is lekkere stoverij'

BRUSSEL - reportage Op strooptocht door de stad 'How to survive in a city', vroeg het Brusselse kunstcollectief Irma Firma zich af. Wij speurden samen met de bezielster van het project de straatstenen af, op zoek naar al wat voedzaam is in de grootstad. 'Op den duur wordt het een instinct.'

Ann Van de Vyvere verzamelt lekkers voor een fijn slaatje op de rotonde van het Montgomeryplein in hartje Brussel. Bart Dewaele

© Bart Dewaele

Van onze medewerker

Het Montgomeryplein: Ann Van de Vyvere riskeert bijna haar leven terwijl ze over de drukke rotonde rent. Auto's claxonneren, een agent kijkt vermanend. Wanneer ze aankomt in het midden, beginnen haar ogen te blinken bij het zicht van alle lekkers op het grasveld: 'In deze berm staan dingen zoals een paardenbloem, muurpeper en ontlukende madeliefjes: perfect voor een slaatje. Je houdt het niet voor mogelijk wat voor een rijkdom aan ingrediënten de stad te bieden heeft. En vooral: alles wat in de stad groeit, is gezond. Veel gezonder dan planten op het platteland, die altijd bespoten zijn.'

'In de stad moet je er gewoon voor zorgen een meter van de stoeprand te blijven, buiten het bereik van de uitlaatgassen,' vertelt Ann. 'Een brandnetel bijvoorbeeld is erg proper: die groeit misschien wel op afvalplaatsen, maar zuivert net de grond. Met een bos brandnetels die je in Brussel vindt, kan je zonder probleem een soepje brouwen.'

'Noten, klaver, kruiden zijn gemakkelijk te vinden. We hebben al prei gevonden tijdens een wandeling, op weggegooid brood kan graan groeien en in zandbermen zeewier. Dat zand komt uit kuststreken en wanneer het vriest en er zout wordt gestrooid, ontkiemen die wieren.'

Afgezien van de flora wemelt het in de stad ook van de fauna. 'Nu het regent is het wat moeilijker, maar zodra het droog wordt, kun je de insecten verzamelen. West-Europa is het enige werelddeel waar mensen insecten eten vies vinden. Akkoord, een kakkerlak is niet echt smakelijk, maar krekels en sprinkhanen gaan al makkelijker binnen.'

'Die eend daar zou ik ook wel durven meenemen,' lacht Ann Van de Vyvere. Ze draait haar hand evenmin om voor een muskusrat of een stadsduif, al blijft ze toch voorzichtig. 'Huisratten zijn ongezond, want die eten alles wat ze tegenkomen. Maar een muskusrat is gewoon een waterkonijn. Hij eet vegetarisch en is dus ook zelf perfect eetbaar. In een sausje van bruin bier smaakt muskusrat zoals Vlaamse stoverij. Met stadsduiven moet je wel heel goed oppassen: je volgt best een paar dagen hun eetgewoontes.'

Minstens even belangrijk als het resultaat van een zoektocht, zijn de verhalen die eraan vasthangen. 'Dat proberen we ook over te brengen tijdens onze stadswandelingen met groepen,' vertelt Ann. 'Een